

Ugo Betti

Redatelj: Vinko Brešan

ZLOČIN NA KOZUJEM OTOKU

Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
sezona 2015./ 2016.

Ugo Betti
ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU
Prijevod: Vladimir Gerić

Premijera: 14. ožujka 2016.

Redatelj: Vinko Brešan
Dramaturginja: Željka Udovičić Pleština
Scenograf: Dragutin Broz
Kostimografkinja: Sara Lovrić Caparin
Skladatelj: Mate Matišić
Oblikovatelj svjetla: Josip Bakula
Inspicijent: Sergej Mioč

Producentica: Julia Martinović*

Uloge:

Agata: Senka Bulić
Silvia: Franka Klarić
Pia: Barbara Nola
Angelo: Jakov Bilić
Edoardo: Anđelko Babačić

*Predstava je diplomski projekt pod mentorstvom dr. sc. Snježane Banović,
red. prof. art. s Odsjeka produkcije scenskih i izvedbenih umjetnosti

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Zločin na kozjem otoku

Kozji otok realni je, ali istovremeno i mentalni prostor u koji su izopćene naše junakinje Agata, Silvija i Pia, zatočene u mrežu vlastitih noćnih mora. Poslijeratno je vrijeme, a muž, brat i otac Enrico nestao je negdje u zarobljeništvu, u logoru - žene su ostale same. Vezane njegovim odsustvom. Njihov je su-život obilježen i određen tom zajedničkom traumom. One su prestale biti vlasnice svojih pojedinačnih egzistencija, mi u predstavi samo naslućujemo da su ih nekada imale, a sada se ostvaruju i postoje tek u međusobnom suodnosu.

Te tri žene - majka, kćer i mlada usidjelica žive, dakle, na otoku osuđene vlastitom odlukom i snagom fatumskog na zajedničku samoću. Samoću koja se prijeteći opredmećuje u ustaljenom redu poznatih stvari sve do dolaska Muškarca. On svojom penetracijom u njihov skućeni, izolirani prostor kida njihove čudne veze, narušava te potom nepovratno uništava taj dogovoreni mir i inicira divlje buđenje erosa u sve tri žene. Dolazak toga stranca pokretač je dramskoga zbivanja, ali ono ne vodi otvaranju i očekivanoj slobodi aktera situacije. Upravo suprotno, pojačava njihovu autarhičnost u borbi za stjecanje vlastitog zaboravljenog identita prokazujući nemilosrdno da se modus egzistencije svake od triju žena sada određuje u odnosu prema tom došljaku, u bespoštednoj i okrutnoj borbi za njegovu naklonost koja bi trebala vratiti zaboravljeni smisao. Ali Eros, kako to uvijek biva, priziva Thanatos. Tako volja za životom, potreba za oslobađanjem tjera u rizična ponašanja, otvara put destruktivnom te ga njih tri, nakon što su ga sve imale, na kraju unište. Doslovno. Ostave ga da se utopi u bunaru.

Već je sam naziv toga mjesta zločina - Kozji otok - obremenjen dvostrukim značenjem: s jedne strane podcrtava jalovost otoka jer koze pobrste sve što raste, a s druge pak strane te su životinje jedini izvor prihoda, života na otoku. Blagoslov, ali i prokletstvo. Koze toga otoka i ambivalentni osjećaji prema njima metafora su odnosa stranca Angela i tih žena.

Pred Angelovom nevinom beskrupuloznošću pucaju njihove međusobne veze, urušava se njihovo samopoštovanje, tako da je on, baš kao i otočke koze, istovremeno i đavao i spasitelj. On o sebi i govori kao o pastiru svog malog stada žena.

Prema srednjevjekovnoj predaji, koza je simbol muškarca kojim upravlja njegov libido, stoga i Angelo uvjerava te žene da će im taj "mali grijeh" donijeti mnogo dobra. No odnosi to četvoro ljudi postaju sve složeniji, sve destruktivniji pa muškarac ne ostaje sretni pastir stada, već postaje žrtveni jarac.

Tijekom dramskog događanja osjeća se ustajalost usijanog mediteranskog zraka, atmosfere koja otežava disanje u kojoj Agata, Silvia i Pia ne rješavaju svoje moralne dileme vođene psihološkim ili fantastičnim, već samo stvarnim alternativama. Tako majka, ona koja je na zalazu života, bira radije biti ljubavnicom nego majkom. Kćer pak, u bolesnom odnosu konkurencije, isprva je djevojčica koja prezire uljeza i žali za ocem, no nakon prijelomne svađe s majkom nema drugog izbora doli raskrstiti s vlastitim djetinjstvom i postati ženom. I ona se daje došljaku, da bi ga potom pokušala ubiti. Mlada usidjelica pomalo luckasto traži svoj komadić prave stvarnosti, života s njim. I nikada im mir nije bio toliko dalek, a sloboda toliko mrtva. Njihovi su odnosi razapeti između kršćanskog mističizma i demistifikacije nagona.

Bettijev tekst pa tako i naša predstava pokazuje i prokazuje tragičnosti čovjekove sudbine koja se vuče po tim ponorima između moralnosti i amoralnosti, ljubavi i mržnje, samoće i bježanja od iste, početka i kraja, života i smrti.

Željka Udovičić Pleština

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Ugo Betti - dramski pisac i pjesnik, autor kratkih priča i romana, rođen je u Italiji, u mjestu Camerino davne 1892. godine, u obitelji liječnika. Nakon solidnog klasičnog obrazovanja seli u Parmu gdje diplomira pravo, no karijeru mu prekida Prvi svjetski rat. Upravo u to ratno vrijeme počinje pisati stihove koje će uključiti u svoju prvu zbirku poezije objavljenu 1922. godine. 1930. godine dobiva mjesto suca u Rimu, gdje ostaje raditi i živjeti do smrti 1953. godine, razvijajući usporedno sa sudačkom i svoju bogatu književnu karijeru. Stoga ne čudi da je često u svoje drame transponirao iskustva iz sudnice baveći se u njima temama zločina, pada morala, odnosima krivnje i kazne.

Po mišljenju suvremene kritike Ugo Betti vodeći je talijanski dramatičar u generaciji nakon Pirandella. Iako se bavio različitim literarnim vrstama, dramsko pismo njegovo je glavno i najznačajnije područje izraza.

Biva zapažen, kako od kritike tako i od publike, već svojim prvim tekstom *Gospodarica/La Padrona*, prikazanim 1926. godine, a do 1944. godine objavit će još 15 kazališnih komada, od kojih se ističu *Noć u bogataševoj kući/Notte in casa del ricco* (1938.) i *Noćni vjetar/Vento notturno* (1941.), koji kod publike u Italiji nailaze na odjek podijeljen između privlačnosti i nelagode pred autorom čiji senzualni lirizam izražava očaj i malodušnost. Betti unosi nemir u ustajalu malograđanštinu pišući također i komedije u kojima je predmet napada obitelj kao mjesto nerazumijevanja i egoizma, primjerice *Lijepa rujanska nedjelja/Una bella domenica di settembre* (1935.) ili *Potop/Il diluvio* (1931.).

Profesija suca koju je obavljao nudila mu je široko promatračko polje pa njegove drame često dobivaju oblik policijske istrage ili sudskog procesa te postavljaju pitanje nevinosti i krivice, kao što je to slučaj, na primjer, u drami *Korupcija u palači pravde/Corruzione al Palazzo di Giustizia* (1944.). No, zanimljivo je da se autor već tijekom odvijanja zapleta prestaje zanimati za

traženje krivca kako bi slijedio unutrašnje kretanje likova koji su istodobno i skloni zlu i željni čistoće, tražeći transcendentnu pravdu. To vješto konstruirano kazalište, napisano preciznim i poetskim jezikom, prokazuje propadanje duhovnih vrijednosti i ogoljava lutanja i izgubljenost modernog čovjeka.

Drame nastale poslije Drugog svjetskog rata, kao što su *Nevina Irena/Irene innocente* (1946.), *Kockar/Il Giocatore* (1950.) i *Bjegunica/La Fuggitiva*, daju naslutiti izlaz iz ljudske boli: bettijevski lik iskupljuje se vlastitom patnjom. *Zločin na kozjem otoku* (1948.) je njegova najizvođenija drama.

U mnogima od njegovih teatarskih komada pa tako i u *Zločinu*, prepoznaju se uspješno usvojeni utjecaji Freudove psihoanalize, Pirandellovog dramskog teatra i kafijskog svijeta.

Teatar Uga Bettija svoju je uzlaznu fazu imao sve do 1968. godine, a zatim i kratkotrajni pad zanimanja uzrokovan promjenom senzibiliteta publike. Naime njegovo kazalište nastoji ispitati tamna područja, jasne ili mračne motivacije likova. Glavni sadržaj tog dramskog pisma je ljudska slabost, odnosno čovjekova želja za sudom o vlastitim djelima. Bettijevo djelo je potraga za pravdom i ljubavlju u svijetu ponižavanja. Ono zrcali dramu svijesti koja je zauvijek rastrgnuta. Novi ključevi tumačenja iz ponovnog čitanja u svjetlu psihoanalize ili rodnih studija, danas počinju bacati novo svjetlo na to bogato i uzbudljivo djelo.

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Vinko Brešan rođen je u Zagrebu 1964. godine. Studirao je komparativnu književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu i Filmsku i TV režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Za svoj studentski kratki film *Naša burza* dobio je nagradu za debitantski film na Međunarodnom festivalu kratkog filma u Oberhausenu 1987. godine. Njegov debitantski, niskobudžetni, igrani film *Kako je počeo rat na mom otoku* je, nakon *Titanika*, najgledaniji igrani film u hrvatskim kino dvoranama 1990. godine. Njegovi filmovi *Maršal* i *Svjedoci*, nagrađivani su na festivalima u Berlinu i Karlovym Varyma. *Nije kraj* osvojio je FIPRESCI

u Karlovym Varyma. *Svećenikova djeca* najgledaniji je hrvatski film u 21. stoljeću, osvojio je nominaciju za najbolju eurposku komediju.

Željka Udovičić Pleština rođena je u Zagrebu. Diplomirala je na Pravnom fakultetu, a potom završila i studij dramaturgije na Akademiji dramske umjetnosti. Kao dramaturg potpisuje više od stotinu predstava i to u Hrvatskoj, Sloveniji, Njemačkoj, Mađarskoj, Italiji, Venezueli, Crnoj Gori, Kolumbiji, Francuskoj, Srbiji, Bosni i Hercegovini, Bugarskoj, Makedoniji te Kosovu. Pored toga bavi se prevodjenjem (npr. njezin prijevod *San ivanjske noći* W. Shakespearea izveden je u ZKM-u u Zagrebu i u Crnogorskom narodnom pozorištu), pisanjem i adaptacijama romana za scensko izvođenje (npr. Kafkina *Amerika* u Sloveniji, Dumasova *Tri*

mušketira u Sloveniji i Hrvatskoj itd.), surađivala je na scenarijima nekoliko filmskih projekata. Bila je i umjetnički ravnatelj *Gavelle* u Zagrebu, pomoćnica ministra kulture Hrvatske, zatim zamjenica pročelnika za kulturu te samostalna umjetnica. Trenutno je dramaturg Zagreb filma. Dobitnica je mnogih priznanja te nagrada, među ostalima na *Borštnikovom srećanju*, *Danima satire*, *Marulićevim danima*, *Međunarodnom festivalu malih scena*, festivalu *Pozorišne/kazališne igre*, Internacionalnom festivalu MESS itd.

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Dragutin Broz rođen je 1952. godine. Pohađao je ALU u Zagrebu u klasi M. Šuteja. U kazalištu kao scenograf najviše surađuje s redateljicom Sašom Broz i redateljem Dinom Mustafićem s kojima je ostvario brojne predstave. Scenograf je i dizajner igranih filmova redateljice Ide Tomić: *Radio i ja* – nagrada *Oktavijan* DHF te *Naši sretni trenuci*. Radio je scenografiju i dizajn za oko 150 emisija za HRT, B92, Kanal A, POP TV, TV SLO u razdoblju od 1985. do danas.

Sara Lovrić Caparin je rođena u Šibeniku 1981. godine. Diplomirala na Umjetničkoj akademiji u Splitu, kiparski odsjek, u klasi profesora Kažimira Hraste te na Kazališnoj akademiji u Pragu (DAMU) smjer scenografija za alternativno i lutkarsko kazalište u klasi profesora Roberta Smolika. Stručno se usavršavala u Poljskoj u poznatim lutkarskim kazalištima. Godine 2003. započinje suradnju sa Šibenskim kazalištem, a od 2008. stalno je zaposlena u HNK u Šibeniku kao kostimografkinja i stručna suradnica za likovno-scensku djelatnost. Kao autorica kostima sudjeluje u gotovo svim produkcijama tog kazališta. Povremeno se bavi scenografijom te lutkarstvom.

Surađivala je sa Zagrebačkim kazalištem lutaka, Kazalištem slijepih, dramskim kazalištem Gavella, HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, HNK Split te Tvornicom lutaka. Bavi se i likovno-grafičkim oblikovanjem, slikanjem te kiparstvom. Postavila je šest samostalnih i pet grupnih izložaba. Članica je Hrvatskog udruženja likovnih umjetnika (HULU), Split.

Mate Matišić je hrvatski dramatičar, scenarist, skladatelj i glazbenik rođen 17. siječnja 1965. godine u Ričicama kod Imotskog. Od šeste godine živi u Zagrebu gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Bio je urednik Dramskog programa Hrvatskog radija i dramaturg Jadran filma. Od 2008. god. zaposlen je na Akademiji dramske umjetnosti. Napisao je drame: *Bljesak zlatnog zuba* (1985.), *Legenda o svetom Muhli* (1988.), *Božićna bajka* (1989.), *Cinco i Marinko* (1992.), *Anđeli Babilona* (1966.), *Svećenikova djeca* (1999.), *Sinovi umiru prvi* (2005.), *Ničiji sin* (2005.), *Žena bez tijela* (2005.), *Balon* (2009.), *Fine mrtve djevojke* (2012.). Bio je scenarist i koscenarist dugometražnih igranih filmova: *Život sa stricem*, *Priča iz Hrvatske*, *Kad mrtvi zapjevaju*, *Infekcija*, *Cvjetni trg*, *Fine mrtve djevojke*, *Ničiji sin*, *Nije kraj* i *Svećenikova djeca*. Uz pisanje intenzivno se bavi skladanjem filmske i kazališne glazbe. Skladao je glazbu za igrane filmove (*Kako je počeo rat na mom otoku*, *Maršal*, *Svjedoci*, *Nije kraj*, *Infekcija*, *Ajmo žuti*, *Ta divna splitska noć*, *Ničiji sin*, *Halimin put*, *Dva igrača s klupe*, *U zemlji čudesa*), televizijske serije (*Novo doba*, *Stipe u gostima...*), dokumentarne filmove i brojne kazališne predstave (*Višnjik*, *Ženidba*, *Mrtve duše*, *Dom Bernarde Albe*, *Ribarske svađe*, *Mirisi, zlato i tamjan...*). Osim u Hrvatskoj, drame su mu izvođene u Bugarskoj, Mađarskoj, Sloveniji, Rusiji, Turskoj, Finskoj, Litvi... Član je nekoliko hrvatskih jazz sastava i snimio je desetak nosača zvuka s hrvatskim i inozemnim jazz glazbenicima. Nastupao je s najpoznatijim svjetskim glazbenicima gipsy jazz Birelli Lagrenom, Stochelom Rosenbergom, Angelom Debarreom, Florinom Nicolescuom, Christianom Escoudeom...

Josip Bakula je rođen 1966. godine u Šibeniku. Od 1986. godine zaposlen je u HNK u Šibeniku. Kao obikovatelj svjetla sudjelovao je u svim kazališnim projektima, što čini preko 50 premijernih izvedbi; *Ni u moru mire ni u ljubavi vire*, *Antigona u New Yorku*, *Ispit*, *Sakaćenje*, *Ptica čudesnih krila*, *Djevojčica sa žigicama*, *Neš' ti biža*, *Fantazija*, *Škrtičina*, *Buratino*, *Kontrakcije*, *Medij*, *Prosidba i Medvjed*, *Pir malograđana*, *Mačak Džingiskan i Miki Trasi*, *Gospođica Julija*, *Push up 1-3*, *Glorija*, *Veliki manevri u tijesnim ulicama*, *7. kontinent*, *Malo veliko kvrgavo drvece*, *Arhimedov zakon*, *Noćna igra s Jesenjinom*, *Matilda*, *Laživac...* Suraduje i sa kazališnom skupinom Virko (*Virko*, *Arlekinova mreža*, *Strka u šašavom kraljestvu*, *Kradljivci festivala*, *Zaljubljeni lutak...*) te sa plesnim teatrom Sjene (*Zvuci i sjene*, *Duša moje sjene*, *1001 san*, *Zlo varivo*, *4 seasons...*) Svakako treba istaknuti i izuzetan doprinos kao oblikovatelj svjetla i majstor zvuka na preko 30 Međunarodnih dječjih festivala, te mnogobrojne koncerte i manifestacije. Dobitnik je nagrade Murva za oblikovanje svijetla i zvuka u Skradinu 2010. godine na festivalu Glumište pod murvom.

Julia Martinović rođena je 1981. godine u Ravensburgu (Njemačka). Preddiplomski studij produkcije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu upisuje 2011. godine, i završava ga 2014. godine, kada upisuje diplomski studij produkcije scenskih i izvedbenih umjetnosti. Od 2008. godine honorarno radi u Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku, kao šaptačica, inspicijentica i asistentica redatelja te na taj način doprinosi u realizaciji sljedećih dramskih predstava: *Fantazija* u režiji Nine Kleflin, *Škrtičina* u režiji Zorana Mužića, *Buratino* u režiji Nine Kleflin, *Medvjed i Prosidba* u

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

režiji Zorana Mužića, *Pir malograđana* u režiji Dražena Ferenčine, *Gospođica Julija* u režiji Franke Perković, *Glorija* u režiji Zorana Mužića, *Veliki manevri u tijesnim ulicama* u režiji Vinka Brešana. 2013. godine potpisuje produkciju kazališne predstave *Cabaret na crno*, u izvedbi umjetničke organizacije Gustl teatar iz Zagreba, u režiji Ivana Gorana Viteza. Od 2014. godine producentica je umjetničke organizacije Teatar Kiklop iz Zagreba. Producentica je kratkog igranog filma *Lako pokojnima*, u režiji Matee Šarić, koji je premijerno prikazan na Danima hrvatskog filma 2015. godine. Predstava *Zločin na kozjem otoku* njen je diplomski projekt pod mentorstvom dr. sc. Snježane Banović, red. prof. art. s Odsjeka produkcije scenskih i izvedbenih umjetnosti.

Senka Bulić je završila glumu na AKFTV u Zagrebu. Prvi profesionalni angažman imala je u HNK Split. Dugo vremena provodi u slobodnjaštvu. U tom periodu radi s redateljima kao što su Vito Taufer, Janusz Kica, Jean Michel Bruyere, Paolo Magelli, Damir Zlatar Frey, Ivica Buljan, Georgij Paro, Ivica Kunčević, Božidar Volić, Eduard Miler, Dalibor Matanić... na kazališnim pozornicama Hrvatske i Slovenije, te igra u filmovima *Cijena života* (Bogdan Žižić), *Pont Neuf* (Željko Senečić), *Kako je počeo rat na mom otoku* (Vinko Brešan), *Svinjari* (Ivan Livaković), *Svećenikova djeca* (Vinko Brešan).

Osnivačica i umjetnička voditeljica Umjetničke organizacije - Kazalište Hotel Bulić. Bavi se i kazališnom režijom: *Mali princ*, *Aladin*, *Božićna haljina*, *Evasion*, *Splendid's*, *Zločin na Kozjem otoku*, *Hanjo*, *Evita*, *Rozamunda*, *Svršimo s božjim sudom*, *Rekvijem za organe - Pokora*, *Šuma Striborova*, *Živjet ćemo bolje...* Nagrađena je Nagradom hrvatskog glumišta. Od 2006. do 2009. ravnateljica je Kulturnog centra u Velikoj Gorici, ustanove s brojnim kulturnim djelatnostima u okviru koje osniva kazalište Scena Gorica koje se u vrlo kratkom periodu pozicioniralo kao mjesto značajnih kazališnih zbivanja i izazvalo velik interes stručne javnosti, kulturnih djelatnika i najšire publike. Za vrijeme njezinog mandata realizirano je tridesetak predstava, angažirala je

vrhunske glumce i redatelje ostvarena su brojna gostovanja, a predstave su nagrađivane i selekcionirane na brojne festivale u Hrvatskoj i svijetu. Dvije godine ravna dramom festivala Splitsko ljeto. Producirala je tri premijerne izvedbe: *Satis sunt mihi pauci* Jean Michel Bruyera, Euripidovu *Hekubu* u režiji Felixa Alexa, *Adio kauboju* u režiji Ivica Buljana te dovodi niz značajnih umjetnika s gostujućim predstavama (Jan Fabre, Viktor Bodo, Nataša Lušetić, Jernej Lorenci...).

Franka Klarić je rođena 1987. godine u Šibeniku.

Diplomski studij glume završila je 2010. godine na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Dvije godine radi kao samostalna umjetnica, a 2013. postaje članica ansambla HNK u Šibeniku. Sudjelovala je u gotovo svim profesionalnim produkcijama matičnog kazališta: *Fantazija* (2008.), *Škrtičina* (2009.), *Buratino* (2010.), *Prosidba/Medvjed* (2011.), *Pir malograđana*, *Gospođica Julija* (2012.), *Sedmi kontinent*, *Glorija* (2013.), *Veliki manevri u tijesnim ulicama*, *Malo veliko kvrgavo drveće* (2014.), *Noćna igra s*

Jesenjinom i *Matilda* (2015.) Suradivala je sa Teatarom &TD, Dubrovačkim ljetnim igrama, Gradskim kazalištem Zratica i Glumačkom družinom Histrioni te ostvarila uloge u sljedećim predstavama; *Idiot* (2008.), *Na taraci*, *Sasvim sam popubertetio* (2009.), *Teška* (2010.), *Radio Kundera* i *Stanari izgubljenog doma* (2011.) Radila je s redateljima kao što su; Ivan Plazibat, Joško Juvančić, Nina Klefin, Aida Bukvić, Bobo Jelčić, Helena Petković, Dražen Ferenčina, Zoran Mužić, Franka Perković, Petra Radin i Vinko Brešan.

Godine 2013. nominirana je za Nagradu hrvatskog glumišta u kategoriji Najbolja mlada glumica do 28 godina za ulogu Glorije.

U slobodno vrijeme pleše argentinski tango i vježba jogu.

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Barbara Nola, kazališna, televizijska i filmska glumica, rođena je 1968. godine u Zagrebu. Od pete godine pohađa Školu za ritmiku i ples. Diplomirala je na zagrebačkoj ADU, 1991. godine. Prvi profesionalni angažman ostvaruje na Dubrovačkim ljetnim igrama ulogom Petrunjele, u režiji Paola Magellija, u predstavi *Dundo Maroje*. Od tada na kazališnim daskama surađuje s mnogim redateljima kao što su Krešimir Dolenčić, Lukas Nola, Petar Veček, Ivan Leo Lemo, Eduard Miller, Oliver Frljić, Nataša Lušetić, Paolo Magelli... Članica je ansambla Dramskog kazališta *Gavella* od srpnja 1993. godine. Radila je u HNK Varaždin, u teatru ITD, CNP-u te posljednjih godina u HNK Šibenik, što joj posebno emotivno znači jer joj je otac iz Šibenika. Često radi u projektima nezavisnih produkcija, u posljednje vrijeme najviše surađuje s kazalištem *Moruzgva*, s kojim je obišla gotovo sve naše pozornice. Ostvarila je zapažene uloge u mnogim TV serijama među kojima su: *Naša mala klinika*, *Odmori se, zaslužio si*, *Operacija Kajman*, *Sve će biti dobro*, *Dolina sunca*, *Počivali u miru*, *Vatre Ivanjske* i druge. Iz bogate filmografije koja broji čak dvadeset filmskih ostvarenja izdvajamo: *Rani snijeg u Munchenu* (Bogdan Žižić), *Mor i Tri muškarca Melite Žganjer* (Snježana Tribuson), *Rusko meso*, *Nebo, sateliti i Pravo čudo* (Lukas Nola), *Hitac* (Robert Orhel)...

Jakov Bilić je rođen u Šibeniku 1988. godine. U rodnom gradu završio je Gimnaziju Antuna Vrančića. Kroz osnovnu i srednju školu aktivno je sudjelovao na gradskim, županijskim i državnim natjecanjima LIDRANO. U petom razredu osnovne škole sudjelovao je na međunarodnom susretu scensko nadarene djece EDERED u Estoniji. Kad je krenuo u srednju školu uključio se u rad kazališne radionice šibenskog HNK pod vodstvom Pere Mioča.

Za glavnu ulogu Hanibala Gašpara u predstavi *Jadi mladog tajkuna* u izvedbi dramske scene Virko iz Šibenika na 13. danima hrvatskog amaterskog

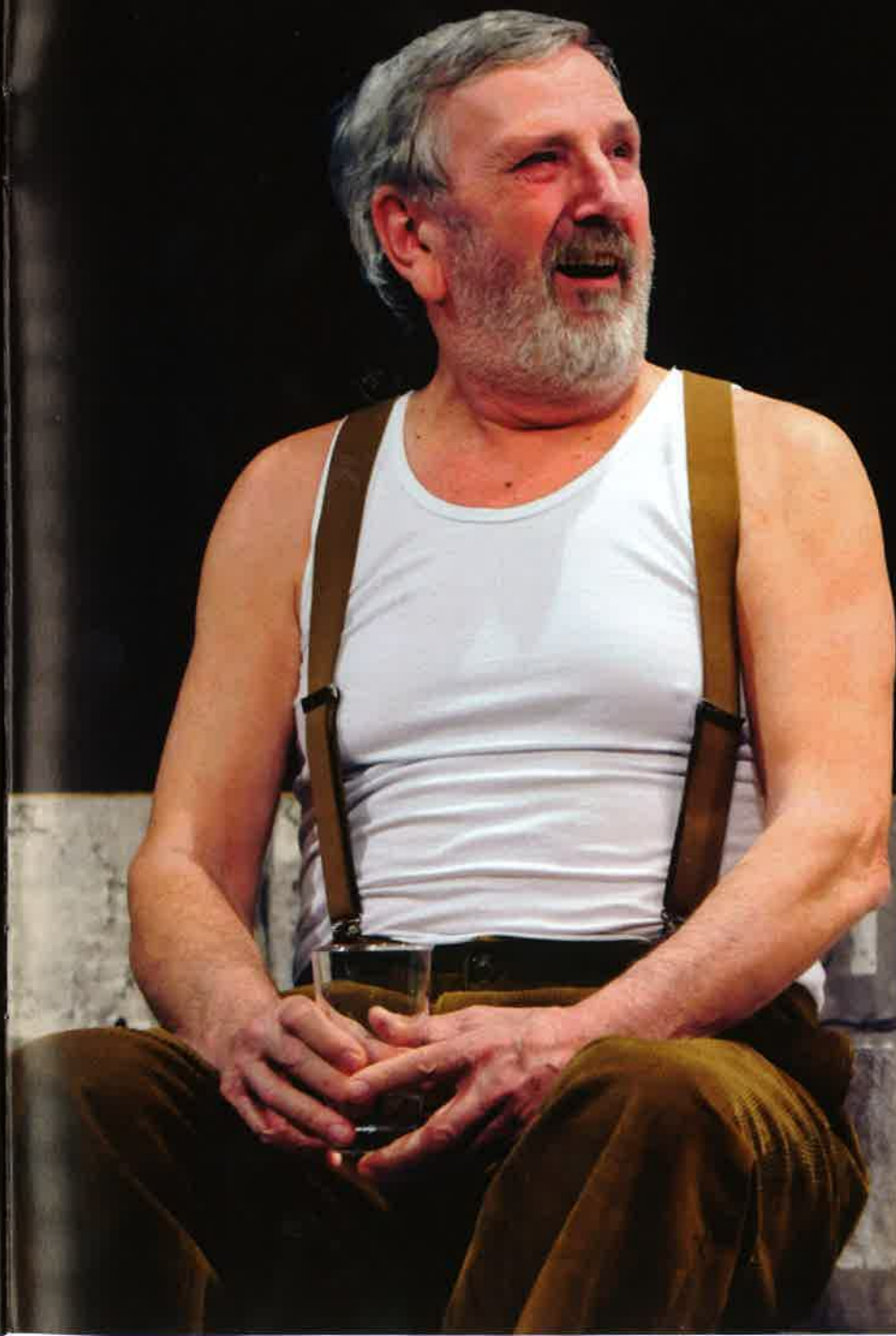

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

kazališta u Kastvu dobio je nagradu za najboljeg amaterskog glumca u toj sezoni. Akademiju dramske umjetnosti u Zagrebu upisao je 2007. godine u klasi prof. Joška Ševe. Magistrirao je 2012. godine u klasi prof. Ivica Boban. U studenome 2012. godine ulazi u angažman u HNK Šibenik kao glumac te igra u svim dramskim produkcijama matične kuće. Kao student sudjelovao je u više navrata na otvaranju Dubrovačkih ljetnih igara, a na 62. igrama nastupio je u predstavi *Kralj Edip* u režiji Edvarda Millera i izvedbi festivalskoga dramskog ansambla. Za ulogu don Jere u predstavi *Glorija* Ranka Marinkovića nominiran je za nagradu hrvatskog glumišta.

Anđelko Babačić rođen je krajem prve polovice prošlog stoljeća, a kao petnaestogodišnjak, 1961. godine, prvi put je zaigrao na daskama šibenskog kazališta i ostao im vjeran do danas. Kroz šezdestak zanimljivih i zapaženih uloga, bio je nazočan na šibenskoj pozornici neprekidno, odigravši svake godine po predstavu (izuzev 1966. godine). Inače, on je kvalificirani djelatnik u mnogim poslovima, veliki ljubitelj kazališne tehnike i specijalnih efekata na pozornici. Neke od nagrada: Nagrada grada Šibenika za inovacije u proizvodnji, Plaketa grada za umjetnički opus...

ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU

Organizacija, promidžba i marketing:

Željko Koloper
Jadranka Šestan Kostanić
Iva Radovčić

Voditelj tehničke službe: Boris Radić

Majstor tona: Pavle Karega
Scenski radnici: Frane Celić, Živko Gulin
Šaptačica: Jelena Blažević
Mađioničarski trikovi: Casper
Izrada scenografije: *Može, može sve*
Izrada kostima: Jovica Todorović
Frizura: Miljenka Mikulandra
Šminka: Radovan Periša

Nakladnik:

Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
Kralja Zvonimira 1, 22 000 Šibenik

Za nakladnika: Maja Trlaja, ravnateljica
Urednica knjižice: Željka Udovičić Pleština
Likovno i grafičko oblikovanje: Sara Lovrić Caparin
Fotografije: Ante Baranić
Naklada: 1000
Tisak: Zadarska tiskara

Zahvaljujemo na pomoći Javnoj vatrogasnoj postrojbi Šibenik.
Posebno se zahvaljujemo upravi GDK *Gavella* na ustupanju prostora
za održavanje pokusa u Zagrebu.

Pokrovitelji / sponzori :

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

Grad Šibenik

ŽUPANIJA
ŠIBENSKO-KVARSKA

